

Panelistit Jarno Kauhanen, Jonna Irri ja Riina Rekilä kertoivat, mitä haluavat nähdä ravihevოსvarsassa. Kuva: Viivi Honkimaa

Kuinka löytää kultajyvää

Suomen Hippo ry järjesti Varsahuutokauppapäivän iltapäivään ohjelmaa asiantuntijoiden paneelikeskustelun muodossa. Eläinlääkäri ja monen menestysravurin takaa tunnettu Jarno Kauhanen, ravivalmentaja Jonna Irri sekä eläinlääkäri-ravivalmentaja Riina Rekilä kertoivat näkemyksiään siitä, mitä he haluavat nähdä ravihevოსvarsassa. Keskustelun juonsi Lauri Hyvönen.

Jarno Kauhasen ajankohtainen huutokauppalöytö Ypäjältä on derbylauantaina 2.9. lämminveristen Suomen mestaruuden voittanut Yolo Savoy, jonka Jarno osti vuoden 2018 Varsahuutokaupasta Ypäjältä. Hänen mukaansa ovat huutokaupoista lähteneet myös muiden muassa Stoneisle Lilian, joka voitti urallaan mm. Uudenmaan Upeimman, Villinmiehen Tammakilvan sekä Derbyn Tammachampionin, sekä Tammakriterium-voittaja Chantal Web.

Jonna Irri nosti huutokauppalöydökseen Raviliigavarso Marschall Matchin, jonka tähänastisen uran suuripalkintoisin ykkössija on Kasvattajakruunufinaalin voitto 3-vuotiaana.

Riina Rekilä ei ole ostanut Ypäjältä vielä yhtään varsaa, mutta maailmalta hän mainitsi parhaiksi löydöikseen tamma Random Destinyn (10,6a - 691.223C\$, mm. Walnerin ja Tetrick Wanian emä), Christiana Hanoverin (10,6a - 326.511C\$) sekä muutama vuosi

sitten Ruotsista ostetun Orlandon.

Lähdetään perusteista: Miten tutustutte huutokauppavarsoihin etukäteen?

Jarno Kauhanen kuljetti kuulijat ensimmäisenä prosessinsa lävitse. Ensimmäinen harvennus tapahtuu sukupuolen perusteella, jos etsinnässä on nimenomaan tamma- tai orivarso. Hänelle itselleen varsan sukupuoli on sivuseikka.

– Isäorit katson, sellainen isäori pitää olla mistä on edes teoriassa mahdollisuus tulla tosi hyvä hevonen. Se on sitten taas omassa päässä että mikä ori on mielestäni sellainen, mutta siitä lähdetään harventamaan, hän hymähti.

– Seuraavaksi katsotaan emiä. Emällä pitää olla joko omia näyttöjä tai jälkeläisnäyt-

töjä, tai ainakin laajuutta, emälinjalta paljon hyviä hevosia.

– Sitten katsotaan vielä pussin pohjalle, että paljonko on satsata hevoseen. Sellaiset varsat joiden tietää nousevan kovempiin hintoihin voi mielenkiinnosta käydä katsomassa, mutta sellaisista tietää jo etukäteen etteivät oma kynnet niihin pysty. Lopuksi huutokauppapaikalla katsotaan itse varsa. Siinäpä se menee, sitten ruvetaan huutamaan.

Irri ja Kauhanen totesivat, etteivät käytännössä lainkaan kierrä kotitalleilla katsomassa varsoja ennen huutokauppaa, mutta Rekilä mainitsi sen olevan tavallinen käytäntö Amerikassa.

– Kyllä ammattilaiset ovat tutustuneet jo etukäteen lähes kaikkiin varsoihin mitä aikovat ostaa, harvoin tulee extempore-ostoksia. Siellä se on sen verran kovaa bisnestä, että on pakko panostaa, jos meinaa pärjätä, Rekilä kertoi.

Lämmilveristen Suomen mestaruuden Derbylauantaina 2.9. voittanut Yolo Savoy on yksi Jarno Kauhasen Varsahuutokauppälöydöistä. Kuva: Suomen Hippos ry / Maisa Hyttinen

Jonna Irri oli Kauhasen kanssa samoilla linjoilla, etukäteen varsoihin tutustumisen tapahtuu hyvin pitkälti saman kaavan mukaan. Joukosta hän yrittää haarukoida omaan budjettiin sopivia varsoja. Arviot varsojen hinnoista osuvat kokemuksen myötä jo aika usein oikeaan. Jos paperilla kalliiksi arvioidun varsan hinta ei sitten huutokauppakehässä lähdekään nousemaan, on siinä yleensä jokin vika joka selittää asian.

Kun Riina Rekilä lähtee ostamaan varsaa, hän katsoo ensimmäiseksi suvun.

– Jos olen itselleni ostamassa hevosta, emälinja on kaikkein tärkein. Isäorilla on merkitystä, jos hevosta myöhemmin aikoo myydä. Jos varsa on tulossa itselle kilpahevoseksi niin isäorin ei tarvitse olla viimeisintä muotia.

– Sitten katson videot. Osa videoista on sellaisia että näkee lähinnä että varsa ei onnu, mutta mielestäni videoista näkee jo hevosen moottoria ja tyyliä. Videoiden perusteella karsitaan lisää. Jos mahdollista, niin käyn myös kotona katsomassa varsoja. Kanadassa kävimme yhtäkin varsaa katso-massa kolme kertaa.

– Rankkaan pois, jos varsa ei ole pihatto-varsa, en osta tallissa kasvanutta. Sen veran myös arvostan kasvattajia että haluan

ostaa varsan, mikä on hyvin pidetty ja hyvän näköinen. En osta laihaa enkä lihakse-tonta, hän summasi.

Mikä tekee hyvän isäorin?

Jarno Kauhanen arvostaa isäorissa jälkeläis-näyttöjä.

– Jos 1-2 varsaa vuodessa ostaa, ei se kannata jollei tiedä että isäori on periyttä-jä. Tämä on epävarmaa muutenkin. Tuolla kun talleilla kiertää, näkee myös paljon eri isäorien jälkeläisiä. Etsin sellaista luonnetta, joka sopii meille, hän kertoi.

Jonna Irri antaa arvoa varhaislahjakkaale, nopealle ja jaksavalle kilpahevoselle. Jälkeläisnäytöt toki ajavat orilla muun edelle. Myös omassa kasvatustoiminnassa hän on tietoisesti painottanut orivalinnassa sellaisia oreja, joilla on jo pohjalla vahvat jälkeläisnäytöt.

– Se on niin kallis arpa, hän tiivisti.

Entä emälinja?

– En ole minkäänlainen sukuasiantuntija, suvut ei pysy päässä enkä ole ikinä ollut niistä hirmu kiinnostunutkaan. Arvostan kilpailunäyttöjä, ja kun tätä työtä on tehnyt jo pidempään niin osan hevosista muistaa,

Jarno Kauhanen totesi.

Jonna Irrikään ei tunnustautunut BLUP-asiantuntijaksi.

– Emälinjoja kyllä seuraan ja tuntuu että niistä oppii koko ajan uutta. Kilpailumeriittejä arvostan ja niitä on hyvä olla lähisuvussa.

Entä syntykö joihinkin tiettyihin sukuihin tai sukuyhdistelmiin jonkinlaista lukkarinrakkautta?

– Kun suku on ennalta tuttu, niin kyllä niihin tarttuu helpommin, ja kyllä mielestäni on saatu ok-hevosia sillä tavalla, Irri totesi.

Riina Rekilä kertoi seuraavansa sukuja “aika paljon”.

– Siihen olen kasvatuksessa pyrkinyt, että olisi hyväsuikiset tammat, joilla on itsellään myös luokkaa. Olen kyllä ostanut myös orien ensimmäisistä ikäluokista varsoja ajatellen, että kun se tarpeeksi monta tammaa astuu, niin kyllä se jonkun hyvänkin jättää. Emälinja on minulle tärkein. Ihan sama vaikka isänä olisi Muscle Hill, jos emälinja on huono.

Emätamma

Riina Rekilä totesi ettei sillä ole merkitystä, onko varsa emänsä ensimmäinen vai kymmenes, ainakaan Suomessa. Amerikassa

Paneeli kiinnosti huutokauppaleisöä. Kuva: Viivi Honkimaa

ensimmäiset varsat menevät usein huippuvalmentajille, joten se voi osaltaan vääristää tilastoa. Huippuhevosia on tullut myös sellaisista, jotka eivät ole olleet emänsä ensimmäisiä tai toisia varsoja.

Emän oman kilpauran pituudella ei ole juuri merkitystä, mutta tammastakin haetaan varhaista nopeutta. Tamma voi toisaalta olla kilpailematonkin, kunhan emälinja on hyvä. Varhaislahjakkuutta on hyvä olla taustalla, eikä Rekilä arvosta vasta vanhempana syntyneitä tammoja. On toki voinut olla joku syy, miksi hevonen ei ole ollut varsana hyvä, mutta varhainen nopeus on tavoiteltavaa.

Jonna Irri oli samoilla linjoilla, mutta hän nosti myös hevosihmisten "tipsit" esille. Joskus voi tulla vastaan tamma, joka on vaikka varsana mennyt hyvin, mutta jostain itsestään riippumattomasta syystä saavutukset ovat jääneet kykyjä vajaammiksi. Tällaiset toki pitää sitten vain tietää hevosia seuraamalla, niitä ei tilastoista näe.

Samoin Jarno Kauhanen totesi, että raviurheilu on mennyt siihen suuntaan että varhaista lahjakkuutta on oltava. Jo lajin kustannustenkin takia on tärkeää että hevonen pääsee varhain kilpailemaan, mikäli raviurheilua aikoo harjoittaa muuten kuin täysin harrastuksena.

Katso varsaa!

Panelistit korostivat, että varsat on syytä käydä katsomassa myös paikan päällä huutokauppapaikalla. Edustavat, informatiiviset videot ja kuvat ovat hyvä asia, ne lisäävät mielenkiintoa. Pitää kuitenkin muistaa että taitava kuvaaja voi osata niissä "peittää" varsan heikompia puolia.

Jonna Irri aloittaa huutokauppapäivänsä tutkimalla ensin etukäteen mielenkiintoisiksi merkitsemänsä varsat. Ne ovat etusijalla ja niihin käytetään aikaa, mutta sivusilmällä saattaa haaviin ajautua ulkonäön puolesta joku muukin varsa. Panostus kannattaa, sillä jos joku listan varsoista tulee huudettua, on hyvä että varsa on tutkittu huolella. Näin vältetään ikävät yllätykset.

Kauhanen toteaa nykyhevoisten pääosin osaavan ravata, eikä pidä tärkeänä, että näkee juoksuttamista huutokauppapaikalla.

– Ei sitä täällä näe kuitenkaan, kuinka kova ne joskus pystyvät juoksemaan.

Huutokaupassa onkin hyvä tilaisuus nähdä monta varsaa saman päivän aikana, ja vieläpä suurin osa valmiiksi myös röntgenkuvattuna. Kauhanen kertoi menestyshevosellaan Yolo Savoylla olleen sanomista röntgenkuvissa, mutta hän uskalsi huutaa sen siitä huolimatta, ja röntgenlöydös onkin jäänyt vain löydökseksi.

Irri kertoo huomioivansa röntgenlausunnat. Asiakkaalle varsaa hankittaessa hän haluaa konsultoida kuvista myös omaa eläinlääkäriään, itselle ostaessa tilanne voi olla toinen.

Rekilä muistutti, että suurella osalla varsoista on irtopalvoja, mutta joissakin paikoissa ne haittaavat ja joissakin eivät.

– Tietyt irtopalat ehkä vähän pelottaa, mutta sitten mä katson sen hevosen ja ne pitää suhteuttaa hevoseen. Jos sillä on joku röntgenlöydös vaikka vasemmassa takasessa ja se vetää selvästi sitä jalkaa ja lihakset ovat jo selvästi siitä kuituneet, se on jo aika pitkään haitannut hevosta. On melkein sama mitä siinä tekee, on iso työ palauttaa jalka takaisin mukaan.

Toinen eläinlääkäri, Kauhanen, muistutti, että joka hevosesta löytyy jotakin vikaa. Viat vain tulee suhteuttaa budjettiin. Jos haluaa ostaa varsan viidellä tuhannella, siihen hintaan on hyväksyttävä joitakin vikoja.

– Ei kannata olla sellaisella asenteella, että tässä on nyt jotakin ja ei tätä voi ostaa. Silloin pitää ottaa vikoja vastaan, jos halvemmalla meinaa hevosen saada.

Kauhanen kertoi kiinnostavansa huomiota varsan etupolviin. Pahat sivuttaissiirtymät, sapelijalat ja nykyään jo harvinaisempi kokkapolvisuus ovat ominaisuuksia, joita Kauhanen mielellään välttää.

Kuva: Viivi Honkimaa

– Mutta kyllä mä siedän tietynlaisia jalaka-asentovirheitä, ei se hevosta kaada jos ei nyt nostakaan.

Kaviot ovat Kauhaselle myös tärkeä tutkimuskohde. Hyvä kavionhoito varsa-aikana auttaa, mutta jos kaviot ovat jo vuosikkaana huonot, Kauhasen mukaan niiden kanssa ongelmia tulee kilpauran aikanaan.

Irri välttelee Kauhasen tavoin sapelijalkaisuutta ja sietää mieluummin vaikkapa hajavarpaisuutta. Hän karttaa myös huonoja kintereitä. Myös Irri ottaa esiin budjetin rajallisuuden ja tarpeen pohtia, tinkiikö varsan suvusta vai rakenteesta. Hän kehotti miettimään, minkä vian kanssa itse luulee pärjäävänsä ja muistuttaa huonompirakenteisenkin saattavan päästä kovaa, mutta sellainen hevonen saattaa tarvita useammin eläinlääkärin hoitoa.

Myös Rekilän mukaan hevosen rakenteessa voi olla puutteita, kun ei olla ostamassa kahdensadan tuhannen varsaa. Haja- ja suppuvarpaat eivät estä Rekilää ostamista, mutta sapelijalkaisuus tai ylhäältä ohuempi etusääri saa hänet näkemään jo ennalta, millaista vaivaa siihen voi tulevaisuudessa kehittyä. Käyräkintereisiä hevosia Rekilällä on ollut itselläänkin ja hänen kokemuksensa mukaan sellainenkin kestää, jos kinner on muuten hyvän mallinen ja ta-kaosan lihakset kunnossa.

Rekilä kertoi välillä näkevänsä sellaisia rakennevirheitä, jotka olisivat olleet korjattavissa oikein toimien jo pikkuvarsansa. Kengityksellä, vuolulla ja laitumien pohjilla voidaan vaikuttaa kavioihin suuntaan tai toiseen.

Hyvönen tiedusteli panelisti-eläinlääkäreiltä, kysytäänkö heiltä mielipiteitä huutokauppavarsoista ja niiden terveystilanteesta, mutta ainakaan Kauhasen ei ollut halukas “sekaantumaan toisten hevoskauppoihin”.

Rekilältä konsultaatioapua on pyydetty ja hän kertoo voivansa röntgenlausuntoa-kin antaa.

– Mutta mä olen sen verran ravivalmentaja, että ymmärrän, ettei hevonen niillä röntgenkuvilla juokse. Konsultoin mieluummin sitä hevosta, enkä niitä kuvia, jos ne kuvat eivät ole hirmu pahat. Tiettyihin asioihin on pakko laittaa stoppi, jos on oikeasti jotain vakavaa, mutta kyllähän sellainen näkyy jo päälle päin.

Miltä hyvärakenteinen varsa näyttää?

Rekilä luettelee hyvän rakenteen merkkejä ja nostaa esiin hyvät lihakset, kohtuullisen hyvät jalaka-asetnot ja sen, ettei hevonen ole liian leveä edestä. Hän ei haluaisi myös-

kään lautasen olevan liian suora. Hän huomauttaa varsojen olevan huutokaupassa hieman eri-ikäisiä ja joku voi olla vaikkapa neljän kuukauden jälkeen ihan erinäköinen. Sopusuhtaisuus ei siis ole arvioitavissa jokaisessa kasvun vaiheessa.

Irri suosii sopusuhtaista hevosta ja välttelee pitkää selkää. Hänen oman kokemuksensa perusteella kovin pitkäselkäsillä jalat eivät tahdo mahtua alle.

Kauhaselta kysyttäessä vastaus on aluksi hiukan erilainen.

– Haluan nähdä sellaisen viisaan hevosenalun, Kauhasen toteaa, mutta jatkaa rakenneominaisuuksilla. Hän totesi Irrin ja Rekilän rakennepohdintojen pätevä, ja lisäsi nykyhevosen tarvitsevan hyvän rytminvaihtokyvyn.

– Jalo pää kiinnittää huomion. Leveä otsa, viisaat silmät, rauhallisuus, korvien utelias asento. Ehkä siitä voisi lähteä jopa liikkeelle, että mitä näkyy, kun katsoo sitä hevosta silmiin.

Irri oli Kauhasen linjoilla hevosen pään suhteen, mutta Rekilä muisti nähneensä myös useita hyviä hevosia, joilla ei ole ollut niin jalo pää.

Liikkeisiin Rekilä on kertomansa mukaan tutustunut etukäteen, mutta itse huutokauppapaikalla hän ei edes halua nähdä varsaa taluttaen juoksetettuna.

*Huutokauppapäivä on jännittävä sekä varsoille, kasvattajille että ostajille.
Kuva: Viivi Honkimaa*

– Se, että ihminen juoksee varsan kanssa, se on ensinnäkin vaarallista, ja jos on iso-liikkeinen varsa, niin ihminen juoksee aika paljon hiljempaa. Ennemmin vaikka kävelee. Olen katsonut videon tai käynyt tallilla katsomassa.

Pystyykö luonteen toteamaan huutokauppapaikalla?

– Siinä olen omasta mielestäni onnistunut hyvin. Tämähän on vieras paikka varsalle, täällä kyllä näkee kenellä on hyvät hermot. Stoneisle Lilian ja Chantal Web olivat kaksi aivan erilaista hevosta, se tuli ilmi jo täällä huutokauppapaikalla. Lilianilla oli tosi hyvät hermot, toisella ei ollut hermoja ollenkaan, Jarno Kauhanen mainitsi.

Hän jatkoi pohtimalla hevosen luonnetta myöhemmässä vaiheessa.

– Kuumakallet menee hetken, mutta sitten kun ne rauhoittuvat tai alkavat väsyä siihen kohkaamiseen, se meno loppuu. Semmoinen hevonen, joka parantaa ajan saatossa, on rauhallinen ja tekee hommansa keskittyneesti. Semmoisia kuin löytäisi.

Kauhanen huomauttaa, että puolitoistavuotiaat ovat huutokaupassa uudenlaisessa tilanteessa ja osaa on käsitelty elämänsä aikana enemmän, toisia vähemmän. Vilkaassa tapahtumassa ei siis välttämättä saa täysin oikeanlaista kuvaa varsan luonteesta.

– Ei sitä ihan yks yhteen voi sanoa. Mutta jos osaa hevosta arvioida, siitä voi saada viitteitä, millainen se voisi olla.

Hän muistutti, että muutokset ovat mahdollisia huutokaupan ja kilpailuiän välisenä aikana

– Mikään täällä huutokaupassa ei ole sallittua, että tämä varsa on nyt tässä ja siitä tulee tällainen.

Jonna Irri uskoo, ettei hyvä psykye ei ole koskaan negatiivinen asia. Hän ei pidä hyvänä merkinä sitä, jos varsa stressaa hiki päässä ja maha löysällä jo huutokauppapäivänä.

Rekilä kertoo vieneensä huutokauppaan paljon erilaisia varsoja, joskus hankalampiaakin.

– Yleensä ne käyttäytyvät täällä ihan priimasti, koska ne ovat niin hämmentyneitä tilanteesta.

Terveisiä kasvattajille

Keskustelutilaisuuden loppusuoralla panelistit lähettivät terveisiä kasvattajille. Rekilä halusi muistuttaa jo aiemmin esiin nostamaan seikasta, eli jalka-asentojen korjaamisesta ajoissa – tarkemmin ottaen jo kesävarsana. Lumien tuloa ei pidä odottaa. Jos omaa kokemusta ja näkemystä ei ole, varsaa kannattaa näyttää asiantuntijalle. Rekilä korosti myös hyvän ruokinnan ja madotuksen merkitystä. Laumassa kasvaminen on tärkeää, samoin se, että varsa on ollut kesän laiturilla ja sitä on jonkin verran käsitelty.

Irri kertoi saaneensa hyviä kokemuksia jalka-asentojen korjaamisten osalta, joten myös hän ohjeisti kasvattajia kiinnittämään

niihin huomiota.

– Apua on saatavilla, jos vain haluaa. Kun varsa on hyvin ruokittu ja pidetty, kyllä se auttaa myymistä.

Irri muistutti myyjäiä myös hyvistä kuvista ja videoista. Hän on kuullut monien tuskaillevan kuvien ja videoiden puuttumista tai jos kuvamateriaali tulee julki kovin myöhäisessä vaiheessa, jopa vasta huutokauppaviikolla. Kun ajat ovat sellaiset, että kaikki tapahtuu netissä, Irri suosittelee panostamaan myös tähän puoleen.

Kauhanen piti niinkään tärkeänä, että varsaa käsitellään, kaviot hoidetaan ja perusasiat olisivat muutenkin kunnossa.

Ruokintaan on kiinnitettävä huomiota myös, kun varsa on siirtynyt uuteen paikkaan huutokaupan jälkeen. Uuteen kotiin tutustumisen jälkeen alkaa ajo-opetus ja siirtyminen valmennukseen. Jonna Irri muistutti, että ruokaa pitää saada tarpeeksi, jotta varsa kestää kasvun ja treenin yhtä aikaa. Rekilä täydensi muistuttamalla varsan hampaiden huollosta. Raspaus ja sudenhampaiden poisto on tärkeä hoitaa kuntoon ennen kuin ajolle opetus aloitetaan.

Minna Svartsjö

Viivi Honkimaa

Huutokauppatilastoja 2002-2023

Koottua tietoa Starinita Oy:n hevoshuutokaupoista.

HUOM. Tämän sivun luvut eivät sisällä arvolisäveroa tai muita kuluja.

Lähtöhinta:

1997-2001: 10.000 mk

2002-2004: 1.000 €,

2005-2007: 2.000 €,

2008: 2.500€/muu kasvattajan haluama korkeampi hinta (jopa 20.000),

2009→ 1.000€

Vermossa Derbyhuutokauppa 1997-2002 (välivuosi 1999), UET-huutokauppa Teivossa 2003: Kriteeriumhuutokauppa Teivossa 2004-2007. Ypäjällä vuodesta 2008.

Vuodesta 2005 huutokauppayhtiön omistajaksi Suomen Hevosenomistajien Keskusliitto ry 51 %. Sitä ennen yhtiön omisti yksin Suomen Ravihevoskasvattajat ry.

Keskihinnat:

2023: 6.489 €

2022: 7.227 €

2021: 6.475 €

2020: 7.287 €

2019: 5.911 €

2018: 5.756 €

2017: 7.008,47 € * Raviliiga 3

2016: 4.309,42 €

2015: 4.442,31 €

2014: 4.160,45 € * Raviliiga 2

2013: 5.154,11 € * Raviliiga 1

2012: 3.838,46 €

2011: 3.694,85 €

2010: 4.545,92 €

2009: 4.170,45 €

2008: 5.915 €

2007: 4.550 €

2006: 4.706 €

2005: 5.714 €

2004: 4.047,62 €

2003: 5.612,90 €

2002: 4.700 €

2001: 21.214 mk eli n. 3.500 €

2000: ?

1999: ei huutokauppaa

1998: ?

1997: ?

Mediaanit:

2023: 4.500 €

2022: 5.000 €

2021: 5.500 €

2020: 6.500 €

2019: 4.125 €

2018: 4.250 €

2017: 4.000 €

2016: 3.750 €

2015: 3.000 €

2014: 3.000 €

2013: 3.750 €

2012: 2.750 €

2011: 2.250 €

2010: 3.750 €

2009: 3.000 €

2008: ?

2007: ?

2006: 4.000

2005: 5.500

2004: 2.600

2003: 4.900

2002: 3.100

2001: 15.000 mk eli n. 2.500 €

2000: ?

1999: ei huutokauppaa

1998: ?

1997: ?

Myydyt varsat / kokonaismäärä

2023: 67/102 = 65,7%

2022: 55/74 = 74,3%

2021: 61/96 = 63,5%

2020: 60/92 = 65,2%

2019: 76/106 = 71,7%

2018: 67/85 = 78,8%

2017: 59/78 = 75,6%

2016: 63/82 = 76,8%

2015: 65/96 = 67,7%

2014: 67/87 = 77%

2013: 73/80 = 91,3%

2012: 65/82 = 79,3%

2011: 68/89 = 76,4%

2010: 49/75 = 65,3%

2009: 44/71 = 62,0%

2008: 20/55 = 36,4%

2007: 34/60 = 56,7%

2006: 34/51 = 66,7%

2005: 42/67 = 62,7%

2004: 21/28 = 75%

2003: 31/46 = 67,4%

2002: 21/31 = 67,7%

2001: 14/36 = 38,9%

2000: ?/47

1999: ei huutokauppaa

1998: 36/53

1997: ?/39

Starinita Oy

www.hevoshuutokaupat.fi